



# **Universitätsbibliothek Paderborn**

## **Theologia Moralis**

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

**Busenbaum, Hermann**

**Coloniae Agrippinae, 1707**

Q. 58. An sit blasphemia, vel quomodo peccet, qui ex joco sæpe effutit verba blasphema: item qui verbis scripturæ utitur ad res profanas.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-42515**

omnem rationis advertentiam præveniant, nullum erit peccatum, sed erunt actus primò primi, ubi enim malitia non est præcognita, non potest esse volita, ut pluribus probabitur L. 5. à num. 16.

**249** §. 3. Si adsit aliqua advertentia, sed non perfectè deliberata, erunt motus secundò primi, & peccata venialia tantùm, quia actus tales non sunt perfectè liberi, & malitia, ut imperfectè est cognita, ita tantùm imperfectè potest esse volita, ut rectè Burgh. Cent. 3. cas. 49; manet tamen sub mortali obligatio, quantum in se erit, emendandi talem consuetudinem, ut habet Busenbaum suprà, quia est intrinsecè mala, & de se graviter inhonorativa Dei.

**250** Q. 58. *An sit blasphemia, vel quomodo peccet, qui ex joco sèpe effutit verba blasphemæ; item qui verbis Scripturæ utitur ad res profanas.* R. §. 1. Quamvis per jocum directè non intendatur inhonoratio Dei, si tamen cum joco apud adstantes sit conjuncta illa inhonoratio Dei, est & manet blasphemia, ita Sanch. Castrrop. Tamb. hic L. 2. c. 6. §. 4. n. 5. Dicast. de Juram. d. 1. n. 218. Nihilominus Gobat T. 11. n. 706. putat non fore blasphemiam, si quis ex gravi causa tantùm fictè proferat verba blasphemæ, ut narrat fecisse Medicum, qui ut tereret ægrum nolentem sumere medicinas, horrendis ejusmodi verbis in eum invectus est: probabilius tamen videtur tum adhuc esse blasphemiam, si non internam & formalem, saltem externam & materialiter malam, adeoque non committendam ex advertentia, quia verba de se sunt blasphemæ, & ab ægro saltem putantur serio dici, ergo illa proferens graviter inhonorat Deum apud ægrum.

**251** §. 2. Propriè non est blasphemia, si quis verbis Scripturæ utatur ad profana: Si tamen utatur ad

ad turpia vel ad profana cum contemptu, semper est grave peccatum contra reverentiam rebus sacris debitam : Si autem ad res honestas utatur per jocum, etiam ad facetias, absitque contemptus, neque tam saepe fiat, ut censeatur esse contemptus, non erit nisi veniale, ita Tamb. num. 17. Gobat n. 719.

Q. 59. An Cajus blasphemet, qui, ut ne blasphemet,<sup>252</sup> dimidiat vel parum immutat verba, & dicit, v.g. pro Sacrament eleement vel salament. Rx. Non blasphemat, quia sic evitatur pronunciatio rei sacræ, & in locum usurpat vox aliud significans vel non significativa, per quam ira aut admiratio significatur, ita Tamb. n. 20. Gobat n. 745 : si tamen audientes non intelligerent illam mutationem, maneret scandalum, ratione cuius peccari posset.

Q. 60. An Titius blasphemet dicens se ad Dei gloriam velle, v.g. inebriare se. Rx. Blasphemat, quia vel significat Deo placere peccatum, & sic per modum convitii hoc dicit ; vel quasi minatur Deo se hoc facturum, in quo est gravis irreverentia ; vel ironicè vult id intelligi, singula autem continent blasphemiam: ita Suar. de Relig. T. 1. T. 3. L. 1. c. 6. n. 17 ; si autem diceret, quod se recreare vellet ad Dei gloriam, quamvis inde secutura esset ebrietas, non esset blasphemia, peccaret tamen per comparationem animi consentientis in ebrietatem forte secuturam.

Q. 61. An sit blasphemia, si quis dicat, stultus es,<sup>254</sup> quamvis haberet Deum Patrem. Rx. Excusat cum multis viris doctis Sporer hic c. 5. n. 24. in fine, quia sensus est, vel quod Deus possit creare stultos, inter quos ipse à Deo sit creatus ; vel quod fit stultus, etiamsi haberet Patrem, qui esset